

Trumpova válka proti radikálním levičákům ze Silicon Valley: konečně našel odvahu postavit se “administrátorům” Twiteru, který se už zcela nezakrytě stal jedním z chapadel globalistické chobotnice Nového světového řádu

- CZ24 News | 2. června 2020

USA: DMITRIJ BAVYRIN vysvětluje, proč Donald Trump konečně našel odvahu postavit se “administrátorům” Twiteru, který se už zcela nezakrytě stal jedním z chapadel globalistické chobotnice Nového světového řádu

Mnoho odborníků nevěřilo, že Donald Trump na to bude mít dost kuráže, ale měl. Americký prezident podepsal dekret, jímž se ruší zákonné ustanovení, které zbavuje právní odpovědnosti provozovatele sociálních sítí za obsah jejich stránek, a hodil tak rukavici globálním korporacím. Tento akt má potenciál stát se jedním z hlavních skandálů roku. A přestože každý chápe, že Trump je poháněn osobními pohnutkami, ve hře je něco mnohem vyššího – monopolizace moci v Americe.

Válka, kterou americký prezident vyhlásil Twitteru, je válkou osobní. Válkou hluboce uraženého člověka proti těm, kteří si dovolili sáhnout mu na jeho oblíbený prostředek komunikace se světem, a vzhledem ke své obchodnické zatvrzelosti může tuto válku dotáhnout do konce.

V roce 2016 pro něho sociální sítě znamenaly jeden z klíčů k Bílému domu. Recept na vítězství ve volbách byl pochopitelně mnohem složitější a k Trumpovu zvolení prezidentem navzdory všem předpovědím vedl souběh několika faktorů, ale jedním z nich byly právě technologie „Big Data“.

Liberálové versus konzervativci

Na sociálních sítích a na internetu jsou obecně američtí liberálové aktivnější než konzervativci. Problém Hillary Clintonové spočíval v tom, že její volební štáb a sympatizanti oslovovali loajální voliče, kteří se vařili ve vlastní šťávě. Ale Trumpův štáb využil technologie k analýze informací na základě lajků, klíčových slov a dalších výrazů na různých postech a zaměřil svoji politickou reklamu na uživatele sítí a potenciální sympatizanty, kteří se málo zajímali o politiku a jen zřídka šli k volbám.

Liberální média byla tak překvapená obrovským počtem lidí, kteří nakonec hlasovali pro Trumpa, že je okamžitě “liberálně” prohlásila za „zaostalé zpátečníky“ a „primitivní šovinisty“. Ale nechme to svědomí liberálů, teď jde o něco jiného.

Na volby v roce 2020 se Demokratická strana, která v posledních čtyřech letech vedla křížové výpravy proti Trumpovi, připravuje lépe a snaží se poučit z chyb. Ve výsledku však dělá nové, přičemž hlavní chybou je, že „nejpravděpodobnější vítěz voleb“ a „populární bývalý viceprezident Joe Biden“ zjevně není dostatečně zdrav a přičetný na to, aby mohl být zvolen prezidentem.

Jsou tu však také úspěchy. Například změnou poměrů na sociálních sítích a jejich očištěním od

„nevhodného“ obsahu se opět podařilo technicky vyloučit socialistu Bernie Sanderse, který v roce 2016 téměř převrátil všechny karty Hillary Clintonové.

Pro sociální sítě dosud formálně existuje minimum omezení, ale o svobodě, jaká v nich panovala v roce 2016, si dnes Američané mohou nechat jen zdát. Veškerý obsah je monitorován a takzvané nevhodné příspěvky mazány, uživatelé jsou každou chvíli zablokováni, rozjela se celá kampaň za boj proti údajným dezinformacím, přičemž jako dezinformační je obvykle chápána kritika Demokratické strany.

Vše, co je zaměřeno na soupeření s politickým protivníkem – republikány – se propaguje pod hodnověrnými hesly obrany proti rasismu, šovinismu, násilí, nebo domělému „ruskému vměšování do amerických voleb“.

Zaujatost provozovatelů sítí

Zpočátku topmanažeři IT-gigantů výzvy k cenzuře ignorovali, ale později šli na ruku Demokratům. To ze dvou příčin:

Za prvé, tito manažeři, administrátoři a další obyvatelé Silicon Valley většinou sami vyznávají radikální levicové (tzv. liberální) názory, povahou svých aktivit jsou globalisté, a proto nemohou vystát Trumpa.

Za druhé, je těžké říci ne, když vás vlivní politici a veřejné organizace tlačí, abyste se zapojili do boje proti rasismu, propagandě násilí nebo jinému vyfabrikovanému zlu.

V určitém okamžiku čištění obsahu internetových sítí získalo charakter politicky motivovaných represí a nabylo takových rozměrů, že se Republikáni začali bouřit.

„Republikáni soudí, že platformy sociálních médií zcela potlačily hlas konzervativců. Budeme je přísně regulovat, nebo zavírat, protože to nemůžeme dovolit,“ sdělil prezident Trump a slíbil, že bude konat rychle a neochvějně.

Taková rozhodnost je způsobena skutečností, že vymítání „špatného obsahu“ se v poslední době dotklo přímo Trumpa, a zasáhlo jeho tak důležitý a oblíbený twitterový účet. Je to jeho hlavní komunikační kanál s lidmi bez prostředníků v hlavních médiích, která jsou vůči němu zaujatá, a bez asistentů, jimž nelze vždy důvěřovat.

Před několika dny byly Trumpovy obvykle ostré tweety, tentokrát věnované korespondenčnímu hlasování, označeny správcem sociální sítě takzvanou ikonou nepravdy (jedna z metod represivní praxe na Twitteru).

Problém korespondenčního hlasování

Korespondenční hlasování je součástí velké hry, u níž je třeba se zastavit. Mnoho Američanů se zúčastňuje voleb touto cestou již velmi dlouho, ale o uvedený způsob bylo dosud nutné zažádat: požádáte o hlasovací lístek, dostanete ho a pošlete vyplněný zpět. Nyní v době pandemie koronaviru a karantény probíhají volby i primárky pouze korespondenčně. Demokraté trvají na tom, aby se i prezidentské volby (v ideálním případě všechny druhy voleb) konaly cestou korespondenčních hlasovacích lístků, zatímco Republikáni a Trump vystupují kategoricky proti.

Kořen zla spočívá v tom, že korespondenční hlasování lze provádět různými způsoby. Je to možné provést, stejně jako dříve, cestou žádosti, nebo je možné distribuovat volebních lístky všem dospělým

obyvatelům státu. V takovém případě se ovšem nevyhnutelně vytiskne mnoho nepoužitých hlasovacích lístků – omylem odeslaných nebo jednoduše zahozených (v primárkách státu Nevada zůstávaly ležet po celých balících v krabicích), což otevírá široký prostor podvodům. Republikáni se točí na riziku zmanipulování vůle lidu, ale celá hra má mnohem hlubší souvislosti.

Demokraté ve státech, kde ovládají guvernéry a místní kongresy, jsou připraveni obeslat úplný seznam adres, a tím donutit hlasovat voliče, kteří jsou loajální vůči Demokratům, ale zároveň politicky neaktivní, tudíž za jiných okolností by k volebním urnám nepřišli (typicky například mládež či hispánská komunita). Jenže současně tak dostane hlasovací lístky i mnoho nelegálních migrantů, kteří jsou už ze své podstaty příznivci Demokratů.

Neomalený administrátor

Twitter zasáhl do uvedeného sporu vsutku nebyvale neomaleným způsobem. Vyjádření prezidenta, že korespondenční hlasování lze snáze zfalšovat, bylo označeno jako „nedůvěryhodné“, přičemž jako odůvodnění byly vloženy odkazy na CNN a Washington Post. Tam ve všech ohledech vychvalují korespondenční hlasování, protože už dávno plní úlohu „frontových médií“ Demokratů.

Když vypukl skandál, administrátoři sociálních sítí obdrželi spoustu důkazů, že Trumpovy tweety nejsou lži, ani pokusy uvést někoho v omyl, ale hodnocení podložená fakty. Stejná hodnocení – ohledně náchylnosti korespondenčního hlasování ke zfalšování – je obsaženo v kongresových šetřeních, v nálezech statutárních odborníků i v prohlášeních samotných politiků z řad Demokratů, byť jsou patnáct let stará.

Bylo také prokázáno, že Twitter velice zřídka a neochotně aplikuje analogické represe na vědomě lživé zprávy aktivistů Demokratické strany. Přitom bezpečnostní služba této sociální sítě odmítla v reakci na všechna podobná odhalení cokoli napravit: *„My sami rozhodneme, jaká prohlášení prezidenta budou považována za důvěryhodná,“* zněla arogantní odpověď.

Zděšení publika

Z takového chování kolegů a sousedů v Silicon Valley byl ohromen i šéf Facebooku Mark Zuckerberg. Co se týká Trumpa, není pochyb, že pohár jeho trpělivosti přetekl: už si zvykl na leccjakou kritiku a všelijaká obvinění, ale nyní ho zjevně podcenili.

Mimochodem, existují i spekulace o tom, kdo konkrétně proti Trumpovi zasáhl. Jmenuje se Yoel Roth a je zodpovědný za hodnocení tweetů z hlediska „pravdivosti“ a „přípustnosti“. Není to neutrální postava. Občas píše o politice na svém vlastním blogu, který je plný jedovatých vtípků (často velmi populárních) v nichž o jeho ideologické orientaci nelze pochybovat: Opakovaně dává najevo, že nemůže vystát Republikány a Trumpa osobně (v jeho terminologii: „faktické nacisty“ a „rasistického mandarína“).

Urážky prezidenta, od jakéhosi blogera jsou jedna věc. Něco docela jiného je však arogantní cenzura a poukazy na to, co prezident může napsat a co ne. A to vše pod rouškou objektivity a nestrannosti týmu ovládajícího Twitter.

Dekret podepsaný rozzlobeným Trumpem ruší ochranu sociálních sítí před zásahem vlády. Pokud je dříve zákonodárci vnímali jako určitý druh fóra, na němž každý může svobodně vyjadřovat své názory a úsudky, nyní budou tyto internetové platformy považovány za vydavatele: tudíž se budou muset řídit pro vydavatele danými zákony a pravidly, zejména při redakcích svého obsahu. To je začátek velmi horké bitvy, kterou bude zajímavé sledovat.

Zbytečně vabank?

Liberální média, demokraté, akcionáři a funkcionáři Silicon Valley určitě obviní Trumpa ze snahy o cenzuru, opět ho nazvou fašistou a podají několik soudních žalob, za nimiž bude celá armáda drahých právníků.

Přestože prezidentův útok je snadno pochopitelný (první jeho zlobnou reakcí bylo jediné slovo: „China!“), podstupuje velké riziko, že tuto bitvu prohraje. Nejde ani o to, že Spojené státy americké nejsou Čínská lidová republika a pokus ovládnout sociálních sítí státem představuje novinku, již lze skutečně vnímat jako cenzuru a protiústavní krok.

Problém je především v tom, že Spojené státy a Američané prožívají velmi těžké časy. Počet úmrtí na koronavirus přesáhl sto tisíc, nezaměstnanost láme rekordy Velké hospodářské krize a pokles výroby – rekordy finanční krize z konce devatenáctého století.

Volič – ať je pro Demokraty, nebo Republikány – možná nepochopí, proč v takovéto situaci kritické pro zemi i celou společnost je prezidentovou prioritou válka s Twitterem.

Pomalu to však začínáme chápat my...